

**FOLKETINGET
RIGSREVISIONEN**

Maj 2020

**Rigsrevisionens notat om
beretning om**

indsatsen over for anbragte børn

Opfølgning i sagen om indsatsen over for anbragte børn (beretning nr. 21/2015)

24. april 2020

RN 305/20

1. Rigsrevisionen følger i dette notat op på sagen om indsatsen over for anbragte børn, som blev indledt med en beretning i 2016. Vi har tidligere behandlet sagen i notat til Statsrevisorerne af 14. november 2016.

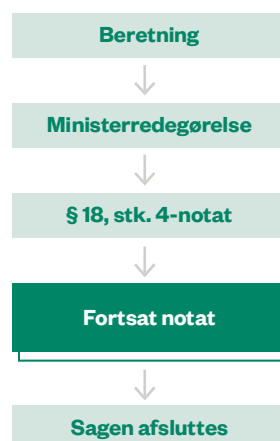
Konklusion

Social- og Indenrigsministeriet har arbejdet med at forbedre måling og dokumentation af effekten af indsatsen over for anbragte børn. Ministeriet har udbredt redskaber til kommunerne og de sociale tilbud, der hjælper dem til at kunne måle og dokumentere effekten af indsatsen. Ministeriet har også gennemført en sanering af Ankestyrelsens anbringelsesstatistik og underretningsstatistik, så ministeriet kun beder kommunerne om at indrapportere data, som er nødvendige, og som bliver brugt. Rigsrevisionen finder arbejdet tilfredsstillende og vurderer, at denne del af sagen kan afsluttes.

Rigsrevisionen baserer denne konklusion på følgende:

- Social- og Indenrigsministeriet har udstedt en databekendtgørelse, der samler alle krav til kommunernes dataindberetning, og udviklet standardiserede procedurer for Danmarks Statistiks arbejde i forbindelse med indsamling, kvalitetssikring og offentliggørelse af statistikkerne på anbringelsesområdet.
- Social- og Indenrigsministeriet har udviklet redskaber, der kan hjælpe kommunerne og de sociale tilbud med at måle og dokumentere effekten af indsatsen over for anbragte børn. VIVE har på vegne af ministeriet gennemført en effektundersøgelse på anbringelsesområdet og er i gang med flere.
- Social- og Indenrigsministeriet har gennemgået og saneret ca. 50 % af indberetningerne til anbringelsesstatistikken og underretningsstatistikken.

Sagsforløb for en større undersøgelse

Du kan læse mere om forløbet og de enkelte step på www.rigsrevisionen.dk

Rigsrevisionen finder, at Social- og Indenrigsministeriets indsats for at mindske gabet mellem lovens centrale krav og den kommunale sagsbehandling i anbringelsessager har været kritisabel. Rigsrevisionen kan konstatere, at ministeriet siden 2006 har haft viden om, at en betydelig andel af anbringelsessagerne ikke levede op til lovens centrale krav til sagsbehandlingen, men at ministeriet siden beretningen i 2016 ikke har genereret fyldestgørende viden om udviklingen i lovmedholdeligheden i sager om anbragte børn. Ministeriet har siden afgivelsen af beretningen kun fået gennemført én egentlig undersøgelse af lovmedholdelighed i anbringelsessager, og den ser kun på brugen af handleplaner og opfølgning herpå. Ministeriet har ikke undersøgt, om kommunernes sagsbehandling lever op til kravene om at udarbejde børnefaglige undersøgelser og gennemføre børnesamtaler i sager om anbringelse af børn, selv om Rigsrevisionen påpegede i beretningen, at der også på disse områder var et stort gab mellem lovgivning og praksis. Rigsrevisionen finder det positivt, at ministeriet ultimo 2019 har iværksat Børnesagsbarometeret, som på sigt skal undersøge den kommunale sagsbehandling i sager om udsatte børn og unge. Rigsrevisionen anbefaler, at ministeriet opdeler Børnesagsbarometerets resultater på forskellige grupper af udsatte børn og unge, herunder på gruppen af anbragte børn, så ministeriet har mulighed for at følge op på, om flere anbringelsessager lever op til lovens centrale krav.

Social- og Indenrigsministeriet har siden afgivelsen af beretningen i 2016 iværksat ét nyt initiativ, som skal styrke den kommunale sagsbehandling, og arbejdet videre med 4 tidligere initiativer. Rigsrevisionen finder det utilfredsstillende, at ministeriet ikke kan dokumentere, at de initiativer, ministeriet har sat i værk for at understøtte sagsbehandlingen i anbringelsessager, styrker sagsbehandlingen, eller om der i modsat fald er behov for yderligere tiltag.

Rigsrevisionen vil fortsat følge udviklingen og orientere Statsrevisorerne om:

- hvorvidt Social- og Indenrigsministeriets indsats mindsker gabet mellem lovens centrale krav og den kommunale sagsbehandling i anbringelsessager
- hvorvidt Social- og Indenrigsministeriet kan dokumentere, at de initiativer, der er sat i værk for at understøtte sagsbehandlingen i anbringelsessager, styrker sagsbehandlingen.

I. Baggrund

2. Rigsrevisionen afgav i august 2016 en beretning om indsatsen over for anbragte børn. Beretningen handlede om, hvorvidt Social- og Indenrigsministeriet havde understøttet kommunernes indsats over for anbragte børn, så formålet med Anbringelsesreformen fra 2006 blev indfriet. Formålet med reformen var bl.a. at styrke en mere systematisk og grundig indsats over for det enkelte barn. Desuden var det en central intention i reformen i højere grad at dokumentere og måle effekten af indsatsen over for det enkelte barn.

3. Da Statsrevisorerne behandlede beretningen, fandt de det kritisabelt, at Social- og Indenrigsministeriet efter 10 års indsats ikke kunne dokumentere, at kommunernes sagsbehandling i forhold til anbringelse af børn var blevet bedre, eller at indsatsen havde haft den tilsigtede effekt. Statsrevisorerne fandt, at Social- og Indenrigsministeriet ikke i tilstrækkelig grad havde understøttet, at kommunerne indfrie Anbringelsesreformens formål. Statsrevisorerne kritiserede, at kommunernes sagsbehandling i mange anbringelsessager ikke overholdt lovens krav om børnesamtaler, handleplaner og børnefaglige undersøgelser.

4. På baggrund af beretningen og Statsrevisorernes bemærkninger har vi fulgt op på følgende punkter:

Opfølgningspunkt	Status
1. Hvorvidt Social- og Indenrigsministeriets indsats mindsker gabet mellem lovens centrale krav og den kommunale sagsbehandling i anbringelsessager.	Behandles i dette notat.
2. Hvorvidt Social- og Indenrigsministeriet kan dokumentere, at de initiativer, der er sat i værk for at understøtte sagsbehandlingen i anbringelsessager, styrker sagsbehandlingen.	Behandles i dette notat.
3. Hvorvidt Social- og Indenrigsministeriet har forbedret måling og dokumentation af effekten af indsatsen over for anbragte børn, og om ministeriet har udbredt redskaber til kommunerne og de sociale tilbud, der hjælper dem til at kunne måle og dokumentere effekten af indsatsen.	Behandles i dette notat.
4. Hvorvidt Social- og Indenrigsministeriet har gennemført en sanering af Ankestyrelsens anbringelsesstatistik og underretningsstatistik, så ministeriet kun beder kommunerne om at indrapportere data, som er nødvendige, og som bliver anvendt.	Behandles i dette notat.

Et opfølgningspunkt afsluttes, når Statsrevisorerne på baggrund af indstilling fra Rigsrevisionen vurderer, at myndighedernes initiativer er tilfredsstillende.

5. Vi redegør i dette notat for resultaterne af opfølgningen på ovenstående punkter.

Hele sagen og dens dokumenter kan følges på www.rigsrevisionen.dk og på www.ft.dk/Statsrevisorerne.

II. Social- og Indenrigsministeriets initiativer

6. Vi gennemgår i det følgende Social- og Indenrigsministeriets initiativer i forhold til de udestående opfølgningspunkter. Gennemgangen er baseret på løbende opfølgning samt redegørelser og dokumentation fra ministeriet. Rigsrevisionens opfølgning har afventet Ankestyrelsens praksisundersøgelse af kommunernes brug af handleplaner, som er blevet udskudt flere gange.

Den kommunale sagsbehandling i anbringelsessager

7. Statsrevisorerne fandt det kritisabelt, at Social- og Indenrigsministeriet efter 10 års indsats ikke kunne dokumentere, at kommunernes sagsbehandling i forhold til anbringelse af børn var blevet bedre, eller at indsatsen havde haft den tilsigtede effekt. Statsrevisorerne kritiserede, at kommunernes sagsbehandling i mange anbringelsessager ikke overholdt lovens krav om børnesamtaler, handleplaner og børnefaglige undersøgelser.

Taskforcen

Taskforcen tilbyder bl.a. læn- gerevarende analyse- og udviklingsforløb i kommunerne efter ansøgning. Taskforcen består af medarbejdere fra Ankestyrelsen og Socialstyrelsen.

8. Social- og Indenrigsministeriet har oplyst, at ministeriet primært følger kommunernes sagsbehandling i anbringelsessager gennem Ankestyrelsens praksis- og velfærdsundersøgelser, anbringelsesstatistikken og underretningsstatistikken, SFI's trivselsundersøgelse blandt anbragte børn og unge, tilbagemeldinger fra taskforcen og Socialstyrelsens kommunerettede aktiviteter.

9. Vores gennemgang viser, at Ankestyrelsen har gennemført én praksisundersøgelse, der omhandler lovmedholdelighed i anbringelsessager, siden beretningen blev afgivet i marts 2016. Undersøgelsen er offentliggjort i oktober 2019 og er afgrænset til en undersøgelse af kommunernes brug af handleplaner. Undersøgelsen omhandler ikke de andre centrale krav i lovgivningen om at udarbejde børnefaglige undersøgelser eller gennemføre børnesamtaler. Ud over Ankestyrelsens undersøgelse af handleplaner er der ikke siden beretningen gennemført praksis- eller velfærdsundersøgelser, der undersøger kommunernes lovmedholdelighed i sagsbehandlingen i anbringelsessager. SFI's trivselsundersøgelse blandt anbragte børn og unge undersøger ikke, om den kommunale sagsbehandling lever op til lovens centrale krav.

10. Ankestyrelsens praksisundersøgelse af kommunernes brug af handleplaner viser, at kommunerne har udarbejdet en handleplan i 91 % af sagerne, hvilket er en fremgang i forhold til den seneste undersøgelse fra 2012, der viste, at der blev udarbejdet handleplaner i 82 % af sagerne. Til gengæld udarbejdes over halvdelen af handleplanerne først efter, at der er truffet afgørelse om anbringelse. I ca. 20 % af sagerne, hvor der er udarbejdet en handleplan, bliver der ikke taget stilling til, om handleplanen skal revideres, og hvis der gør, sker det i mere end halvdelen af de tilfælde uden et personligt tilsynsbesøg hos barnet. Mange kommunale handleplaner lever dermed ikke op til lovens krav til indholdet af handleplaner til børn, der anbringes.

11. Social- og Indenrigsministeriet har sammen med Ankestyrelsen iværksat Børnesagsbarometeret, der årligt skal undersøge den kommunale sagsbehandling i sager om udsatte børn og unge. Udsatte børn og unge er en bredere målgruppe, hvori anbragte børn indgår med de børn, hvor det har været nødvendigt at anbringe barnet. Ministeriet har oplyst, at det er ministeriets vurdering, at udfordringerne med sagsbehandlingen på området for udsatte børn og unge ikke kun er afgrænset til anbringelsessager. Det er ministeriets klare indtryk, at det er de samme fejl i sagsbehandlingen, der også ses i andre typer af sager på området. På sigt skal undersøgelsen omfatte en stikprøve på ca. 750 sager om udsatte børn og unge årligt, og alle 98 kommuner vil blive undersøgt inden for en 3-årig periode.

Ankestyrelsen offentliggjorde i november 2019 en pilotudgave af Børnesagsbarometeret. Pilotbarometeret er baseret på en ikke-repræsentativ stikprøve af 228 sager om både familiebehandling og anbringelser fra 12 kommuner.

12. Resultaterne fra pilotbarometeret indikerer, at det ikke kun er den kommunale sagsbehandling i anbringelsessager, der ikke lever op til lovens krav, som beretningen fra 2016 og Ankestyrelsens praksisundersøgelse fra 2019 viser, men også sagsbehandlingen af sager om udsatte børn og unge generelt.

13. Da pilotbarometeret undersøger en bredere gruppe af sager og ikke kun sagsbehandlingen i anbringelsessager, er det ikke muligt at følge med i, om sagsbehandlingen i anbringelsessager lever op til lovens krav om at udarbejde handleplaner, gennemføre børnesamtaler, udarbejde børnefaglige undersøgelser og følge op på indsatsen over for det enkelte barn.

Pilotbarometeret undersøger kun, om udvalgte regler for handleplaner er overholdt, og ikke, om handleplanerne fx udarbejdes, før der træffes afgørelse, sådan som loven foreskriver. Pilotbarometeret undersøger også, om kommunerne har udarbejdet børnefaglige undersøgelser, gennemført børnesamtaler og fulgt op på indsatserne.

14. Social- og Indenrigsministeriet har videre oplyst, at overvejelser om en styrkelse af retssikkerheden for udsatte børn og unge vil indgå i regeringens kommende udspil på anbringelsesområdet.

15. Rigsrevisionen finder, at Social- og Indenrigsministeriets indsats for at mindske gabet mellem lovens centrale krav og den kommunale sagsbehandling i anbringelsessager har været kritisabel. Rigsrevisionen kan konstatere, at ministeriet siden 2006 har haft viden om, at en betydelig andel af anbringelsessagerne ikke levede op til lovens centrale krav til sagsbehandlingen, men at ministeriet siden beretningen i 2016 ikke har genereret fyldestgørende viden om udviklingen i lovmedholdeligheden i sager om anbragte børn. Ministeriet har siden afgivelsen af beretningen kun gennemført én egentlig undersøgelse af lovmedholdelighed i anbringelsessager, og den ser kun på brugen af handleplaner og opfølgning herpå. Ministeriet har ikke undersøgt, om kommunernes sagsbehandling lever op til kravene om at udarbejde børnefaglige undersøgelser og gennemføre børnesamtaler i sager om anbringelse af børn, selv om Rigsrevisionen påpegede i beretningen, at der også på disse områder var et stort gab mellem lovgivning og praksis. Rigsrevisionen finder det positivt, at ministeriet ultimo 2019 har iværksat Børnesagsbarometeret, som på sigt skal undersøge den kommunale sagsbehandling i sager om udsatte børn og unge. Rigsrevisionen anbefaler, at ministeriet opdeler Børnesagsbarometerets resultater på forskellige grupper af udsatte børn og unge, herunder anbragte børn, så ministeriet har mulighed for at følge op på, om flere anbringelsessager lever op til lovens centrale krav.

Rigsrevisionen vil fortsat følge Social- og Indenrigsministeriets indsats for at mindske gabet mellem lovens centrale krav og den kommunale sagsbehandling i anbringelsessager.

Initiativer til understøttelse af sagsbehandling i anbringelsessager

16. Statsrevisorerne kritiserede, at kommunernes sagsbehandling i mange anbringelsessager ikke overholdt lovens krav om børnesamtaler, handleplaner og børnefaglige undersøgelser. Statsrevisorerne fandt, at Social- og Indenrigsministeriet ikke i tilstrækkelig grad havde understøttet, at kommunerne indfrie Anbringelsesreformens formål.

Det fremgik også af beretningen, at Rigsrevisionen vurderede, at der var behov for en forstærket indsats for at sikre, at sagsbehandlingen lever op til kravene for at indfri Anbringelsesreformens formål.

17. Social- og Indenrigsministeriet oplyste i forbindelse med beretningen, at ministeriet havde iværksat flere initiativer, der skulle styrke den kommunale sagsbehandling i anbringelsessager. Ministeriet har løbende tilpasset 4 initiativer for at imødekomme de aktuelle udfordringer i kommunerne. Initiativerne fremgår af boks 1.

Boks 1

Initiativer til forbedring af den kommunale sagsbehandling i anbringelsessager

Ledernetværk

Ledernetværket er et netværk for kommunale ledere, der skal styrke kvaliteten af kommunernes sagsbehandling og indsats på børneområdet, så flere børn og familier får den støtte og hjælp, de har behov for. Initiativet er etableret i 2010.

Taskforce

Taskforcen har til hensigt at understøtte kommunerne i at styrke kvaliteten af deres sagsbehandling. Taskforcen gennemfører kortere kursusforløb eller længerevarende analyse- og udviklingsforløb for ledere og sagsbehandlere i udvalgte kommuner, som selv ansøger om et taskforceforløb. Initiativet er etableret i 2012. Der er afsluttet 5 taskforceforløb i 2018-2019.

Integrated Children's System (ICS)

ICS er en socialfaglig metode, som skal forbedre kvaliteten i de forskellige faser i sagsbehandlingen, både ved henvendelse og ved underretning, ved børnefaglige undersøgelser, og når en eventuel indsats skal planlægges og iværksættes. Social- og Indenrigsministeriet har siden beretningen udarbejdet *ICS-håndbogen* og *De aldersopdelte fokusområder*, som er en række vidensbaserede hjælpespørgsmål til at beskrive barnets og familiens udvikling. ICS-metoden bruges i 90 kommuner, og håndbogen er trykt i 10.000 eksemplarer. Metoden er blevet integreret i anvendelsen af den fællesoffentlige it-løsning DUBU, der bruges i 75 kommuner. Initiativet er etableret i 2004.

Efteruddannelse

Støtte til efteruddannelse har til hensigt at styrke kvaliteten af sagsbehandlingen og indsatsen på børneområdet og dermed skabe bedre effekt for børnene og deres familier. Desuden skal indsatsen bidrage til at sikre, at loven overholdes på området. Social- og Indenrigsministeriet har arbejdet videre med at tilpasse efteruddannelsesmuligheder i form af Børnekataloget, der består af en række kurser, som kommuner kan rekvirere til efter- og videreuddannelse af medarbejdere, der arbejder på børne- og ungeområdet, samt en diplomuddannelse på området for udsatte børn og unge. Der gennemføres nye uddannelsesstilbud i perioden 2019-2022. Initiativet er etableret i 2007.

Kilde: Social- og Indenrigsministeriet.

DUBU

DUBU er en fællesoffentlig it-løsning til sagsbehandling på børneområdet, som bygger på systematikken i ICS. Formålet med DUBU er bl.a. en mere systematisk sagsbehandling, lettelse af den administrative byrde for sagsbehandlere samt bedre ledelsesinformation til planlægning og styring af indsatsen.

Social- og Indenrigsministeriet har ikke dokumenteret, at de 4 ovenstående initiativer understøtter, at den kommunale sagsbehandling i anbringelsesager styrkes.

18. Vores gennemgang viser, at Social- og Indenrigsministeriet siden beretningen har iværksat ét nyt initiativ, der skal styrke den kommunale sagsbehandling. Initiativet er et nyt, revideret koncept for Ankestyrelsens læringsforløb i kommunerne, der skal understøtte viden om bedre kvalitet og lovmedholdelighed i sagsbehandlingen. Læringsforløbet hos Ankestyrelsen tager udgangspunkt i læring gennem evalueringer af konkrete sager. Ankestyrelsens læringsteams gennemførte 31 forløb i perioden 2017-2019. Ministeriet har ikke dokumenteret, om initiativet understøtter, at den kommunale sagsbehandling i anbringelsesager er lovmedholdelig.

19. Rigsrevisionen finder det utilfredsstillende, at Social- og Indenrigsministeriet ikke har dokumenteret, at de initiativer, ministeriet har sat i værk for at understøtte sagsbehandlingen i anbringelsesager, styrker sagsbehandlingen, eller om der i modsat fald er behov for yderligere tiltag. Rigsrevisionen vil fortsat følge ministeriets arbejde med at styrke sagsbehandlingen i anbringelsesager.

Måling og dokumentation af effekten af indsatsen over for anbragte børn

20. Statsrevisorerne fandt det kritisabelt, at Social- og Indenrigsministeriet efter 10 års indsats ikke kunne dokumentere, at indsatsen havde haft den tilsigtede effekt. Statsrevisorerne bemærkede, at ministeriet kun havde stillet få redskaber til rådighed for kommuner og sociale tilbud, der kan hjælpe med at måle og dokumentere effekten af indsatsen over for anbragte børn. Dermed er der risiko for, at kvantitet og økonomi – og ikke kvalitet og effekt – bliver bestemmende for, hvordan kommunerne anbringer udsatte børn.

21. Social- og Indenrigsministeriet har oplyst, at ministeriet har iværksat flere initiativer for at styrke grundlaget for at måle og dokumentere effekten af indsatsen over for anbragte børn.

For det første har ministeriet udarbejdet en databekendtgørelse, som trådte i kraft den 1. januar 2018. Databekendtgørelsen samler alle regler og krav til dataindberetninger på socialområdet ét sted. Den indeholder sanktionsmuligheder, hvis ministeriet gentagne gange oplever, at kommuner ikke lever op til de gældende krav i databekendtgørelsen. Dette skal styrke registreringspraksissen ude i kommunerne og dermed sikre et bedre grundlag for at måle og dokumentere effekt.

For det andet har ministeriet etableret standardiserede og faste procedurer for Danmarks Statistiks arbejde i forbindelse med indsamling, kvalitetssikring og offentliggørelse af statistikkerne på socialområdet.

For det tredje har ministeriet etableret et samarbejde med kommuner og systemleverandører for at løse de tekniske udfordringer, som kommunerne oplever i forbindelse med indberetning af oplysninger om anbringelser til Danmarks Statistik, og etableret et datasamarbejde med KL om bedre data på socialområdet. Samarbejdet skal fx kortlægge årsagerne datakvalitetsudfordringer og uens forretningsgange og valideringspraksisser.

Mentaliseringsevne

Mentalisering er at forstå egen og andres adfærd ud fra mentale tilstande. Mentale tilstande er bl.a. følelser, tanker, behov, mål og grunde.

22. Social- og Indenrigsministeriet har oplyst, at VIVE har gennemført en effektundersøgelse på vegne af ministeriet. Det drejer sig om en analyse af, om visse former for støtte til plejeforældre og børn anbragt i plejefamilier har effekt på børnenes trivsel. VIVE er også i gang med at gennemføre 2 evalueringer af programmer, der skal styrke døgnanbragte unges mentaliseringsevne. Ministeriet har derudover bedt VIVE om at undersøge effekten af forskellige anbringelsestyper (anbringelse i plejefamilie eller på døgninstitution) på anbragtes børns trivsel, skoleresultater og videre uddannelse.

23. Endelig viser vores gennemgang, at Social- og Indenrigsministeriet har udviklet redskaber, der kan hjælpe kommuner og sociale tilbud med at kunne måle og dokumentere effekten af indsatsen over for anbragte børn. Ministeriet har bl.a. udarbejdet en strategi for udvikling af sociale indsatser med en tilhørende drejebog for national udvikling af sociale indsatser, som ministeriet har udgivet i 2017. Strategien skal skabe øget brug af fælles, validerede redskaber til måling af effekten af den enkelte indsats. Det vil øge mulighederne for at sammenligne effekter på tværs af indsatser. Drejebogen indeholder en nettoliste og en bruttoliste over validerede redskaber til måling af outcome for borgere. Nettolisten *skal* bruges, og bruttolisten *kan* bruges, hvor det er relevant.

Derudover har Social- og Indenrigsministeriet udgivet en dataguide i 2018. Dataguiden understøtter, at dem, der arbejder med sociale indsatser, kan designe deres projekter sådan, at de kan indsamle brugbare data til at gennemføre effektevalueringer. Dataguiden har været anvendt i Socialstyrelsens projekter siden primo 2018. Ministeriet har i 2019 også udarbejdet retningslinjer for outcomemålinger.

24. Rigsrevisionen finder Social- og Indenrigsministeriets arbejde med at forbedre grundlaget for at måle og dokumentere effekten af indsatsen over for anbragte børn tilfredsstillende. Rigsrevisionen finder det også tilfredsstillende, at ministeriet har udvidet redskaber til kommunerne og de sociale tilbud, der hjælper dem til at kunne måle og dokumentere effekten af indsatsen over for anbragte børn. Rigsrevisionen vurderer på den baggrund, at denne del af sagen kan afsluttes.

Sanering af Ankestyrelsens anbringelses- og underretningsstatistik

25. Det fremgik af beretningen, at sagsbehandlerne i kommunerne skulle indberette en stor mængde oplysninger til Ankestyrelsens anbringelsesstatistik. Rigsrevisionen fandt det væsentligt, at Social- og Indenrigsministeriet sikrede, at data blev anvendt, og at ministeriet prioriterede, hvilke udvalgte centrale informationer der var vigtige for at kunne følge effekten på nationalt plan.

26. Vores opfølgning viser, at anbringelses- og underretningsstatistikken gennemgik en omfattende sanering med ikrafttrædelse i januar 2017, hvor Social- og Indenrigsministeriet gennemgik kravene til dataindberetninger. Ministeriet har saneret ca. 50 % af indberetningskravene, så ministeriet nu kun beder om data, som er nødvendige og bruges. Det var særligt indberetninger om processer og indberetninger, som ministeriet kunne finde andre steder, der blev saneret. Ministeriet fokuserede også på at sanere indberetninger, der krævede en ekstra arbejdsgang for sagsbehandlerne.

27. Rigsrevisionen finder det tilfredsstillende, at Social- og Indenrigsministeriet har sarnet ca. 50 % af indberetningskravene. Rigsrevisionen vurderer derfor, at denne del af sagen kan afsluttes.

Lone Strøm